

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piata mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
JoPa si Dumnoce'a.
Pretulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri eterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Anulu **XLI**

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. correspondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 104.

Dumineca, 31 Decembre st. v.

1878.

Cu 1 Ianuarie st. v. 1879 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai foicei nostre, alu caroru abonamentu espira cu 31 Decembre st. v. 1878, se binevoiesca a si'lu reinoi *de cu vreme*, deca voiescu ca diuariulu se li se tramita regulatu. Dela 1-a Ianuaru 1879 incolo diuariulu se va tramite numai aceluor domni, cari au binevoitu a-si reinoi abonamentulu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adresele d-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai apröpe* de loculu, unde locuiescu.

Pretulu abonamentului la „Gazeta Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe anu 8 fl., pe siese luni 4 fl., pe trei luni 2 fl.; — dusu in casa: pe anu 10 fl., pe siese luni 5 fl. si pe trei luni 2 fl. 50 cr.;

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni de aci incolo numai 2 fl. 50 cr. in locu de 3 fl.;

pentru Romani'a si alte tieri eterne: pe anu 12 fl. v. a. seu 28 franci, pe siese luni 14 franci, pe trei luni 7 franci. (Abonamentulu se primescu si in bilete hipotecarie romane.)

Banii de prenumeratiune sunt a se tramite (mai usioru prin assignatiuni postale) la Redactiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI“ in Brasiovu.

1878.

Brasiovu, 30 Dec. v. 1878.

„... Pe fruntea anului 1877 a fostu scrisa regenerarea Orientului, reinvierea vechiei glorie romane. Ori-catu de mari si ascunse se fia planurile imperatiilor aliate, ori-care ar' fi tient'a finala a Rusiei, resbelulu russo-romano-turcescu va aduce rödele sale binefacetorie si salvatorie. Niciodata sangele, care s'a versatu pe campile nefericitei Bulgarie nu va poté inainta caus'a despotismului, ci din acestu sange nobilu de viteji va resari libertatea si independint'a popöreloru Orientului. Russi'a a fostu chiamata de prevedintia se fia esecutorulu marilor idei de reforme si imbutatiri in Orientu si, de si sub aceste idei propagate astadi de catra puternicii dilei potu fi ascunse multe planuri egoistice si stricaciöse libertatii popöreloru, ele se voru nimicnici inaintea giganticei suflari a spiritulu de progressu. Russi'a insasi va simti in curöndu folösele acestui resbelu, ca-ci popöru ruscescu nu se va poté multiami numai cu eluptarea libertatii pentru popörele chrestine din Orientu, ci va cere se se impartasiésca insusi de bunatatile libertatii, introducöndu-se constitutiunismulu si in tierile ruscesci. Ear' caderea Turciei va fi unu memento pentru töte statele si guvernele lumei, ca numai pe multumirea popöreloru, numai pe a loru libertate se potu fundá durabilu regatele si imperatiile...“

Cu aceste cuvinte amu inchiaiatu revist'a nöstra la finea anului 1877. Atunci inca nu credeamu, ca „planurile egoistice si stricaciöse libertatii popöreloru“, ce le nutrescu in ascunsa puternicii dilei, se voru dá atatu de curöndu pe fačia, nu scieamu, ca Russi'a „pravoslavnică“ se prepara a luá Romanië, care i-a datu unu ajutoriu plinu de succesu in momentele, candu situatiunea ostirilor sale erá mai critica, o parte din pamentulu sei stramosiescu si ca siretulu diplomatu Ignatieff isi pachetase deja giamantanele, cá se plece la Bucuresci si se céra guvernului romanu cedarea Basarabiei. Nu ne inchipuieamu atunci, ca diplomati'a rusésca se aiba cutezanti'a neghiöba de a desconsiderá la inchiaierea pacii preliminaré dela St. Stefano nu numai interessele aliatiloru sei, dér' si

pe acele ale mariloru poteri, intr'unu gradu atatu de mare, incatu se provöce resistint'a si protestulu tuturoru popöreloru culte europene.

Marea imperatia nordica, vedindu-si ostirile la portile Constantinopolei, s'a crediutu atatu de apröpe de realisarea visulu secularu alu potentatiloru sei, incatu a uitata mai de totu de Europ'a, care desi in urm'a caderei lui Napoleonu III erá sdruncinata in ecuilibrulu seu si slabita astfeliu in gradu insemnatu, totusiu nu a incetatu a veghiá asupra interesselor sale. Diplomati'a rusésca si-a datu töte silintiele possibile spre a evitá amesteculu Europei la inchieierea pacii, la regularea sörtéi popöreloru eliberate de sub jugulu turcescu, dér' nu a potutu isbuti. Multiamita atitudinei mariloru poteri apusane, Russi'a a fostu constrinsa de a supune tractatulu dela San-Stefano revisiunii si hotaririloru unui Congressu europeanu, care s'a intrunitu la Berlinu in diu'a de 13 Iuniu 1878.

Nu erau mici sperantiele, ce le punea popörele Orientulu in acestu Congressu. Tocmai impregiurarea, ca elu s'a intrunitu in contra dorintiei esprese a guvernului ruscescu, contribuiea la intarirea acestoru sperantie. Apoi mai erá inca unu momentu incuragiatoriu pentru toti cei ce erau setosi de a vedé restabilindu-se pacea pe bas'a dreptatii pentru töte popörele: opiniunea publica europeana. Din momentulu, candu s'a datu pe fačia tendint'a Rusiei de a luá indereptu dela romani Basarabi'a, töta press'a independenta europeana, afara de cea rusésca, a luatü in caldurösa aperare caus'a Romanië, stigmatizandu procederea Rusiei facia de aliatii sei leali de-o nefidelitate marsiava si de-o volnicia din cele mai brutale. Si pre candu diarierele europene scrieau asia in favorulu Romanië, Europei 'i erá cunoscuta memorabil'a motiune din 26 Ianuaru v. 1878, ce au primit'o cu unanimitate Corpurie legiuitorie romane si care suná asiá: „Adunarea si Senatulü declara, ca sunt otarite a mantiené integritatea teritoriului si a nu admite nici o instrainare a vreunei parti örecare din teritoriulu romanu, in schimbulu vr'unei compensari teritoriale seu vreunei desdaunari“. Totodata flot'a anglesa de sub comand'a admiralelui Hornby trecuse deja prin Dardanelle in marea Marmorei si se asedia-se in fačia cazaciloru dela St. Stefano. Töta lumea civilisata erá agitata in contra volniciei ruscesci si interpelatiune dupa interpelatiune se facea in parlamentele diferiteloru state. Pe lënga celelalte se discutá si se ventilá in töte partile in modu insemnatu si cestiunea Basarabiei. Chiaru primulu ministru alu Angliei, lordulu Beaconsfield, a declaratü in parlamentu, ca acést'a cestiune este de unu interessu europeanu. Astfeliu se parea, ca statele europene voru luá Romani'a in scutu si ca nu voru lasá, cá se 'i se faca o nedreptate atatu de mare.

Popörele, cari nu vedusera de multu spectacululu unui congressu alu mariloru poteri, sperau unu momentu in dreptatea si intielepciunea acestui areopagu si asteptau ca va resolvi cestiunea orientala intr'unu modu ecuitabilu si multiamitoriu. Dér, iute au trebuitu se se convinga despre aceea, ca pasiunile omenesci nu potü lipsi nici din mediulocu unu asemenea inaltu areopagu si ca egoismulu stateloru si alu natiuniloru este multu mai mare decatu alu ömeniloru siuguratici. Apoi cumu erá se se restabilésca ecuilibrulu sdruncinatu alu Europei in timpu de trei luni, cate au trecutü dela pacea dela St. Stefano pëna la intrunirea Congressului? Adeveratu, ca la Berlinu se adunaserä la unu locu reprezentantii Angliei, Franciei, Germaniei, Austro-Ungariei, Italiei, Rusiei si a-i Turcei, dér' unde erá acelu statu, care se traga in partea s'a pe celelalte state apusene si se contrapuna fortiei ruscesci forti'a unei coalitiuni europene? — Germani'a? Inse samsariulu de omenia principele Bismarck numai de aceea a luatü asu-

pra-si sarcin'a de mediulocitoriu cá se scöta pe amicii sei dela Petersburgu din incurcatur'a, in eare 'i bagase, dupa espressionea propria a cancelariului germanu, „neghiöbi'a“ diplomatiloru russi. — Angli'a? Dela acést'a se asteptá mai multu unu esemenea pasu, guvernulu anglesu si incepuse a observá o atitudine förte belicösa in contra Rusiei, dér' devenise deja o frasa stereotipa in publicistica, ca Angli'a numai in aliantia cu Austro-Ungari'a póte se combata cu succesu pe Russi'a. Guvernulu anglesu a si amblatu dupa aliantia Austro-Ungariei, acést'a inse se aflá de astadata in taber'a poteriloru nordice si töte incercarile diplomatiei anglese de a desbiná cele trei imperatii, dise aliate, au fostu zadarnice. Comitelui Andrassy nici prin gandu nu-i trecea de a se stricá cu principele Bismarck, „uniculu si sincerulu seu amicu“, si Bismarck erá unu mediulocitoriu prea de omenia, decatu cá se nu impedece ori-ce actiune inimica Rusiei. Angliei inse nici nu ia fostu asia de seriosu cu formarea unei coalitiuni in contra Rusiei, ea a demonstratu, cu naile sale cuirassate pëna si-a ajunsu scopulu, inchieindu o conventiune cu Russi'a si facöndu mai intr'unu timpu, cá Turci'a sei cedeze insul'a Cipru. Care potere erá se ié prin urmare initiativ'a unei coalitiuni in contra Rusiei? Itali'a nu erá destulu de tare pentru acést'a si Franci'a nu cutezá a esi inca din reserv'a, ce i-au impus'o anii 1870—71. Dincontra delegatulu ei, ministru republicanu Waddington s'a simtitu lingusitu, vedindu-se admisu la més'a verde a reprezentantiloru imperatiiloru si a regatelorü europene. Francesii nu fara mahnire au privitu la rolulu celu tristu, ce l'a jöcatu reprezentantele loru la Congressulu dela Berlinu si aducöndu-si aminte, ca Franci'a a fostu odata protectörea cea mai puternica a popöru romanu dela Dunare, isi esprimeau parerea de reu, ca nu potü tramite fratiloru latini din vechi'a Dacia, decatu tributulu simpathieloru si urariloru loru celoru mai ferbinti!

Astfeliu Europ'a nepotendu contrapune forti'a s'a fortiei ruscesci, Congressulu nu a potutu se faca dreptate nici Romanië. Hotarirele lui nu au fostu espressionea vointiei adeverate a Europei, ci ele ni se presenta cá unu resultatu alu unoru compromisse dintre poteriile cele mai multu interessate. De aceea reprezentantii Romanië, carora li s'a incredintiatu missiunea de a aperiá drepturile si interessele natiunei“ inaintea Congressului europeanu, ministrii Bratiianu si Michailu Cogalniceanu, au trebuitu se se convinga curöndu dupa ce au sositu la Berlinu, ca — Basarabi'a era perduta. Toti au admiratu intielepciunea si patriotismulu cu care au pledatu acesti doi barbati de statu pentru dreptatea causei romane, toti le dau dreptulu, nici unulu inse „nu le potea“ ajutá. In primele dile ale lunei lui Iuliu Congressulu a decisu „in numele atotupoternicului Dumnedieu“, cá Basarabi'a se fia a Russului. Russi'a si-a calcatu cuventulu, ce l'a datu aliatulu seu in conventiunea dela Aprile 1877 si Europ'a a consentitu la unu actu de spoliatiune din cele mai crude, ce ni le arata istori'a. „Desmembrärea Romanië va fi o pata in istori'a Rusiei, ea nu va face onöre poteriloru“, esclamá atunci diuariulu francesu „Temps“, plangënda-se asupra moliciunei Europei.

Perdereä Basarabiei a produsu, precumu nici nu se potea altfeliu, cea mai adëncä intristare lä toti romanii. A trebuitu se se convinga fiecare romanu despre intentiunea ostila a Rusiei fačia de Romani'a. Cuprinsi de dorere romanii catu-va timpu nici nu voieau se auda de celelalte stipulatiuni ale Congressului mai favorabile loru. Inca palosulu romanescu erá udatu de sangele, ce a cursu in luptele gloriöse din giurulu Vidinului, eroii dela Plevn'a, Griviti'a, Smardanu abia se reintörserä in tier'a loru si erau concentrati in Ro-

mani'a mica. Ce bucurosu nu ar' fi saritu ei in aperarea patrimoniului stramosiescu, ce era amenintatu de lacomi'a Russului! Der' votulu Congressului si lips'a unui protectoru puternicu a silitu pe romani se se supuna durei necesitati. In faci'a unei situatiuni cu totul noue, Corpurile legiuitorie romane au autorizat in primele zile ale lui Octobre guvernulu a se conforma tractatului dela Berlinu. In tota tacerea s'a efectuit cedarea silita a Basarabiei retragandu-se de acolo autoritatile romane si in 14 (26) Novembre 1878 armat'a romana a trecut Dunarea, spre a ocupa nou'a provincia data Romaniei de catra Congressu, Dobrogea.

Totu Congressulu dela Berlinu a aflu de bine a da imputernicire Austro-Ungariei, se ocupe Bosnia si Herzegovina. Acesta a fostu pretiulu, pentru care a incheiatu reprezentantele austro-ungaru unu compromis cu Russia la Congressu, consimtiendu si la rapirea Basarabiei. In 29 Iunie 1878 a fostu plantatu stindartulu imperatescu prim'a ora pe pamentulu Bosniei. Ostrile austro-ungare intrandu in numeru prea micu in Bosnia si Herzegovina, au intimpinatu de catra poporatiunea mohamedana si crestina de acolo o resistinta din care mai formidabile. Multi bravi au trebuit se cada, multu sange a trebuit se curga pana s'a restabilitu erasi pacea si ordinea in acele tieri. Acesta impregiurare precum si ocupatiunea in sine si scopurile ei finale au produsu o fierbere mare mai cu sema intre maghiari si nemti, cari isi vedu periclitare interesele lor de suprematia. Politic'a de ocupatiune cu tote acestea, dupa dorinta ministrului, care a pus'o in lucrare, era indreptata nu in contra natiunilor domitorie, ci in contra slavismului. Planulu acest'a a fostu inse paralasatu in mare mesura prin pedecile ce s'au contraplasu ocupatiunii dela inceputu din partea Turciei si mai vertosu prin opozitiunea ce a intimpinatu si intimpina guvernulu in interiorulu monarchiei. Si aci s'a implinitu dical'a romanésca ca „nui pentru acel'a pentru care se pregatesce ei pentru acel'a care nimeresce“.

Russia a pregatitu slabirea si total'a aservire a Romaniei si eta, ca Romania, cu tote ca i s'a rapitu Basarabi'a se inaltia cu noua fortia ca unu fenice din cenusia. Ea se bucura astadi mai multu ca vreodata de simpatie Europei si legaturile, ce-o lega cu poporele latine ale Occidentului devinu totu mai strinse. Victori'a poesiei romane la serbatorile latine dela Montpellier reportata intr'unn momentu, candu tier'a era mai ingrigeata de viitoriulu ei, inca a fostu unu semnu alu prevedintiei, unu protestu in contr'a tendintielor de cutropire ale cazaciloru.

Guvernulu dualisticu alu Austro-Ungariei a voit se puna prin ocuparea Bosniei si Herzegovinei noue catusie desvoltarei libere a poporatiuniloru slave si eata, ca tocmay acea politica, care era indreptata la inceputu in contra slaviloru, acuma arata efecte mai multu in favorulu causei lor. Celu mai mare meritu alu politicei de ocupatiune inse este ca a pusu in miscare marea cestiune a egalei indreptari intre poporele monarchiei.

Asiadér' resbelulu russo-romano-turcescu din 1877 si 1878, ori-catu de mari ar' fi tendintiele indreptate in contra libertatii poporeloru, nu va inainta nicidecumu caus'a despotismului. Acest'a o sustienemu si acuma, dupa unu anu, in care amu facutu esperientie cele mai triste. In sfersitu va trebui se invinga caus'a cea drepta a poporeloru celoru apasate si neindreptate. Mai iute, decatu amu fi crediutu, a inceputu se strige si poporulu rusescu dupa mai mare libertate. Militarismulu germanu si despotismulu rusescu a produsu reactiunea socialismului si a nihilismului in cele doue state, care pote se aiba nescu urmari forte grave pentru unu timpu mai indelungatu, der' care in cele din urma totusiu va inainta, desi indirectu, caus'a libertatii. Este erasi unu semnu alu timpului, ca Franca se intaresce din ce in ce mai multu in institutiunile sale republicane. —

Anulu 1878 a fostu inse cu deosebire pentru noi romani de mare invetiatura. In anulu acest'a amu trebuit se ne convingemu, ca incunguratu totu de elemente contrarie cumu suntemu, numai pe fortiele nostre proprie potemu se basamu viitoriulu nostru.

In specialu noi Romanii din Transilvania si Ungaria avemu cauza de a fi catu se pote de ingrijiati pentru viitoriulu nostru. Anulu ce trece ne-a adusu mari desamagiri si noue. Amu vedutu betrani cu perulu inalbitu plangandu desastrele, ce le-a suferitu poporulu nostru in luptele electo-

rile din anulu acest'a. Lips'a de disciplina in popornu nostru si de solidaritate intre luptatorii pentru egal'a nostra indreptate s'a simtitu amaru de catra toti aceia, carora le zace la anima viitoriulu natiunii nostre din aceste tieri si multi se intrebau cu ingrigire, ca unde are se ne duca acest'a?

Un'a inse ne incuragieza si ne face se speramu in viitoru: simtiulu nestricatu nationalu alu poporulu nostru, ce s'a manifestatu din nou la audiulu faptelor gloriose ale fratiloru nostri de peste Carpati si convictiunea, ce a cuprinsu pe toti omenii cugetatori, ca asia numai merge, ca deca este se ne eluptamu drepturile nostre cu deca, trebuie se ne concentramu tote poterile si si se le punemu numai in servitiulu causei nostre generale nationale. calcandu totdeauna peste interesele private, candu vinu in conflictu cu interesele natiunali. Se speramu der' ca anulu ce vine va fi pentru noi toti mai imbucuratoriu si mai bogatu de fapte nobile nationale!

O visita lui Kossuth.

Reproducemu mai la vale unu pasagiu dintr'o convorbire, ce a avut'o corespondentulu diariului „La Voce d'Italia“ cu betranulu agitatoru din Collegno al Baracone, careteristica pentru acest'a. Kossuth este singurulu unguru, care n'a voit si nu voiesce se se impace cu starea lucrurilor de faci'a. Elu a remasu nestramutatu in ideele sale de mai inainte. Kossuth vede si acuma totu reulu in impregiurarea, ca Ungaria nu este absolutu independenta, de aceea nu se intorce in patria, unde i-ar' sta liberu se vina, deca ar' implini conditiunea de a jurá credintia regelui. Der' densulu nu voiesce se se impace nicidecumu cu dinasti'a, si a remasu celu mai mare inamicu alu „casatoriei“ cu Austria, ce o recomandá Szechényi cu atata caldura maghiariloru. Kossuth si acuma mai fantaséza de-o federatiune a poporeloru orientale cu maghiarii in frunte, der', candu vorbesce de romani, se gandesc numai la cei din Romania libera, pe romani de dincóce ii subsumeza elementulu maghiaru sub numirea colectiva de Transilvaneni. Kossuth a remasu totu celu ce era, esiliulu seu numai catu a contribuitu a-lu face si mai iritabilu si mai melancolicu de ce era. In cuvintele sale de mai josu, ce le-a adressatu diariului italianu, se oglindéza totu trecutulu betranulu dictatoru seu „generalu“, cumu ilu numescu italianii. Eata ce ne relatéza corespondentulu diariului numitu intre altele:

„— I adresai intrebari asupra compromissului austro-ungaru si asupra viitoriului Ungariei. — Nasiu voi se-ti transmite tristele mele presagie — 'mi respunde Kossuth. — Iti face atatu reu de a audi pe unu betranu, agurandu reulu! In compromissu se dice, ca noi avemu autonomia. Nu e adeveratu. Suntemu totu servitorii Austriei. Nu e libertate ceea ce avemu, fiindu ca nu pote fi libertate acolo, unde nu e independintia absoluta. . . Astfelu, ce libertate avemu noi, deca nu ni se concede nici macaru o banca nationala? . . . Care e independintia nostra, candu, desi tota natiunea ungara e contraria ocupatiunii Bosniei si Herzegovinei, ocupatiunea se decretéza, se face si se platesce de catra unguri, contr'a voturiloru lor chiaru? . . . Si apoi, acésta ocupatiune, care fu calificata „infama“ de tota lumea civilisata, este actulu celu mai impoliticu ce potea comite Austria. Dupa mine, e ruin'a Ungariei. Ocupatiunea principateloru netediesce calea: Russia vor' fi stapánii Ungariei. — A! . . . Credi ast'a generale? — Sânt din nefericire prea convinsu. Austria e o potere condamnata se se imbucatiésca. Vomu fi teriti in caderea ei si vomu ajunge preda Russiei . . . Numai independintia absoluta ne pote scapa de ruina. . . Compromissulu e o fictiune, care nu pote dura, care nu pote subsiste. Unu rege alu Austriei . . . care trebuie se fia si Germanu, si Boemu, si Romanu, si Slavu, si Croatu . . . care trebuie se aiba o suta de anime pentru a iubi pe totu populu sei, o suta de capete pentru a-i guverná! . . . Nu, imperatorele Austriei nu va pote fi si unu bunu rege alu Ungariei si patri'a mea nu va fi ferice si nu va prosperá decatu cu independintia absoluta.

„Facui óre-cari obiectiuni asupra importantiei Ungariei si asupra postului, ce ar' avé dens'a in adunarea europeana, candu ar' fi izolota. — Importantia ei ar' fi forte mare, imi respunde elu. — Cumu? . . . Maghiarii singuri? — Namu fi singuri. In totu-de-una amu sustienutu constituirea unei mari federatiuni; Ungaria s'ar gasi in capulu

unui regnu federalu vastu, care ar' cuprinde pe Maghiari, pe Polaci, pe Transilvaneni, pe Romani si pe toti populi Balcaniloru. Astfelu amu avé intindere, unire, fortia: pamenturi imense si porturi la mare. — Cu alte cuvinte, unu regnu facutu din bucatile Austriei si ale Turciei? — Tocmai. Acést'a ar' fi o pedeca la fatal'a iruptiune a colossulu dela Nordu.

„Admirai, der' nu impartasii sperantiele marelui dictatore. Elu vorbi multu despre Russia si despre Orientu, si-mi pare reu, ca nu potu reproduce totulu. Kossuth urasce naturalmente pe Russia si iubesc pe Turci, ca toti Maghiarii si cá toti cei, care cunosc pe cei doi populi cá vecini. Densulu 'mi dise: — Candu captivu alu diplomatiei europene me transportara in Asi'a-Minora, avusei ocaziunea, de a studea catu e de nobile, de mare si de generosu caracterulu turcului, adeveratulu Osmanlu . . . E siguru, ca civilisatiunea lor nu se aseména in totulu cu a nostra; nici ca se pote sperá acest'a. . . Ori-care populu trebuie se aspire la o civilisatiune absoluta, nu relativa; nationala nu universalá. . . Civilisatiunea fiecarui populu trebuie se fia dupa timpu, cá si productiunile solului, cá si industriale si doctrinele fiecarei tieri. . . Ecuatide lumea intréga, nivelati toti populi si veti acide civilisatiunea, fiindu-ca veti fi distrusu comerciulu, care e primulu factoru alu civilisatiunii moderne. . . .“

O voce rusesca.

„Pester Lloyd“ si dupa elu celelalte diarie au reprodu unu articulu dintr'unu diariu rusescu cu numele „St. Petersburgskija Viedomosti“, care articulu se ocupa multu si cu romanii din Transilvania si Ungaria si apeléza la Romania si la toti romanii, cá se se alature la Russia. Eata cumu se pronuntia acelu diariu:

„Romanii nu facu bine, deca pentru retrocesiunea Basarabiei porta mania asupra rasilor, cu cari au simpatisatu pe timpul eliberarii poporeloru balcanice. Acest'a schimbare de simtieminte este de a se multiami influentiloru dela Viena si dela Parisu. Deca se mai inoiescu romanii despre aceea, ca de unde au se astepte ajutoriu, pentru cá se-si implinésca misiunea lor nationala, atunci se traga numai o paralela, intre starea actuala a Moldovei si intre starea Transilvaniei, unde cei 1.200,000 de romani, cari formeza majoritatea poporatiunii, nu se bucura nici de a dieca parte din acele favoruri, de cari se impartasescu ungnrii si sasii. In tote ramurile administratiunii domnesce limb'a unguresca, desi ungurii nu facu nici a patra parte din poporatiune. Romanii inse, cari locuiescu in Ungaria, sunt terorizati multu mai reu, decatu cei din Transilvania. Nisuinti'a politiciloru din Bucuresci ar' trebui se fia, cá acésta stare de lucruri se se schimbe. Regimentele austro-unguresci, seu mai bine disu, cele germano-unguresci amenintia cu baionetele lor Orientulu slavonescu, de cate ori p'acolo resuna strigarea dupa eliberare. Russia ar' primi cu cea mai viua participare si simpatia nisuintiele Romaniei de a elibera pe romanii din Transilvania si din Ungaria. Romanii se nu-si uite, ca ei nu sunt stranepotii lui Atila si ai lui Arpad, ci ei sunt vlastari din logionarii romani din dilele lui Traianu, ca natiunea romana, care numera 8 milioane, este destulu de tare de a rumpe jugulu de feru alu maghiariloru, cari sunt numai 4 milioane, alu aceste natiuni slabe, care ocupa teritoriulu Daciei, der' n'are nici trecutulu, nici viitoriu. Discordiele, pe cari le intrescu inimicii comuni intre romanii si russii, trebuie se inceteze odata. Slavii, romanii si grecii, cari traiescu in Orientu, trebuie se simtia dusmanii Catoliciloru si a Protestantiloru si se cerce cu poteri unite, cá se scape din aceste pericole.“

Noi amu sfatui pe diariulu rusescu, care se interesséza atatu de multu de sorte nostra, a romaniloru din Ungaria si din Transilvania, cá se se apuce si se studieze mai antaiu cu deame-runtulu sorte romaniloru din Russia, cari, credemu, sunt satui pana dupa urechi de dragostea rusesca.

Bilantiulu tesaurului statului ungurescu

pe timpul dela 1868 pana la 1877.

In legatura cu bilantiulu pentru anulu 1877, propusu mai deunadi in dieta, arunca diariulu „P. Lloyd“ o reprivire asupra bilantiuriloru de pe o perioada de 10 ani si constatéza urmatorele rezultate in privintia impositelor directe si indirecte. Dupa tabel'a comparativa, ce o face diariulu pestanu, au rezultat in anii:

1868	contrib. dir.	59 mil.	contrib. indir.	12 mil.
1869	„	56	„	13
1870	„	62	„	13

1871	contrib. dir.	61 mil.	contrib. indir.	14 mil.
1872	"	60	"	13
1873	"	59	"	13
1874	"	68	"	12
1875	"	71	"	13
1876	"	81	"	12
1877	"	87	"	12

Din tabel'a acésta comparativa se vede, ca sumele, care sunt mai mici de 1 milionu, s'au lasatu afara, cá computulu se fia mai simplificatu. In periodulu de 10 ani contributiunile directe ale Ungariei au crescutu dela 59 milióne la 87 mil.; dincontra impositele indirecte nu numai ca n'au crescutu, dér' in anulu 1877 au scadiutu cu 300 de mii in asemenare cu rezultatulu din 1878. Venitulu mai mare din contributiunile directe se esplica usioru, ca contributiunile mereu s'au sporitu, ba s'au introdusu si imposite nóue, dér' mai cu séma au contribuitu la sporirea veniteloru esecutiunile cele fórte aspre si nemilóse. In anulu 1874 s'au scosu in comparatiune cu anulu trecut cu 9 milióne mai multu, in anulu 1875 cu 3 mil., in anulu 1876 cu 10 mil., in 1877 cu 6 milióne mai multu, asia ca crescerea totala de 28 milióne este productulu celoru patru ani din urma. Acci-sele pentru vinu si carne inca s'au mai incarcatu, dér' rezultatulu totu a ramasu stationariu. Candu are o tíera de a se luptá cu calamitatile financiarie, si candu s'a vedíutu necesitatea de a marí greutatile, si de a deschide nóue isvóre de venitu, atunci de regula se urca contributiunea acolo, de unde se speréza unu resultatu mai avantajosu. Omulu ia bani, de unde capeta. La noi s'a urmatu procedur'a cea mai simpla, sporindu-se contributiunile directe, fiindu-ca o parte insemnata a impositeloru indirecte, monopolurile, si vamile sunt legate de cooperatiunea Austriei. Reforma acestoru contributiuni s'a parutu atat'a de grea, ba chiaru cu nepotintia, de unde a urmatu, ca atatu guvernulu, catu si legislatiunea mai bucurosu au alergatu la urcarea contributiuniloru directe, din cauza ca dela aceea asteptau rezultate in ori-ce casu. Venitele din contributiunile directe nu reprezentá dér' nici-decumu o urcare naturala, ci acelea au provenitu intr'unu modu artificialu, si sunt rezultatele mesuriloru celoru aspre, care s'au aplicatu. Ar' fi nebuni'a cea mai mare, candu ar' crede cineva, ca prisósele de mai susu sunt rezultatele bunastarii generale.

Adeverulu in privint'a demonstratiunei studentiloru din Petersburgu.

Din tipografi'a secreta a comitetulu revolutiunariu rússu a esitu o descriere a demonstratiuniloru studentiloru din Petersburgu, precedata de unu apelu catra studentii dela institutele superióre, care are cá motto: „Cine nu e cu mine, e in contr'a mea“, si cuprinde urmátóriele:

„Multu asteptat'a „nópte a St. Bartolomeu“, a venitu in fine peste tinerimea nóstra, la 30 Novembre, adica a dou'a di dupa inmanarea moderatoei nóstre adrese catra marele duce mostenitoriu. Vre-o doue suto studenti suntu aruncati in tomnitia; facultatea de medicina e incongiurata de gardarmi, de cazaci si de soldati; studentii au fostu batuti cu bicie si s'au facutu arestari dupa bunulu placu. Si profesorele Tarchanow a fostu arestatu. La 1 Decembre se faci éra o intruuire de 900 Studenti. Ei furu din nou amenintati cu casaci si cu nahajkas (cnuturi); de si studentii erau incongiurati de 2000 soldati, totusi ei se otarira a duce la indeplinire schimbarea statuteloru si liberarea colegiloru loru. Nici amenintari brutale, nici lasiele promissiu ale prefectulu politiei Surow, de a infintia pentru studenti o bucataria eftina, n'au ajutatú ceva. Rectorele universitatii a fostu destulu de neconsciintiosu de a predá pe studenti politiei. Profesorii Botkin, Lunge, Koslakow, Growitz si altii cerura convocarea unei conferintie; ei protestara in contr'a procedarii arbitrarie a politiei facia de studenti.

„Lupt'a se inaspresce si se intinde din ce in ce mai multu, a remâne indiferintu ar' fi acumu o rusine. Noi n'amu provocatu pe nimeni, n'amu comissu nici o crima. Amu atrasu numai atentiunea marelui duce mostenitoriu, ca statutele punu studentiloru nesece margini, care voru avé de consecintia neapérata turburari si agitatiuni; ne-amu adresatu lui in favórea colegiloru nostri dela universitatea din Charkow; s'au pusu tóte silintiele spre a ne împedecá dela nobilulu nostru scopu, prin mediulócele cele mai ridicule. precumu intreruperea comunicatiunei peste New'a. Candu acésta mesura nu folosí nimicu, se luá refugiu la acte silnice. Soldatii rússi nu se sfira de a navali cu armele asup'r'a unora rússi nearmati! Ataculu loru a fostu atatu de violinte, in catu profesorele de chirurgia, Sklissowski, a trebuitu se alerge cu bandagie in ajutoriulu ranitiloru.

„Acésta bravura a soldatiloru rússi merita se sté alaturi cu crudimile turcesci din Bulgari'a. Colegii nostri are-

stati isi astépta esilarea pe calea administrativa. De aceea trebuie se urmamu lupt'a nóstra pena in capetu cu energia. Trebuie se formamu societati si se ne procuramu unu fondu spre a propagá agitatiunea in provincii. Pena candu nu ni se voru acordá cererile nóstre cu privire la schimbarea statuteloru si la liberarea colegiloru nostri se nu mai mergemu nici unulu la cursu.

„Vomu continuá lupt'a — si raspunderea precumu si urmarirele voru cadé peste capetele calailoru nostri. Nu numai poporulu rússu, dér' Europ'a intréga va judecá acésta lupta cu cnutul cazacului. Invitamu pe studentii dela tóte institutele superióre, atatu din Petersburgu, catu si din provincii, a se uní cu noi, pentru-cá cu poteri unite se scuturamu jugulu rusinosu alu arbitrarietatii. Provoacamu pe cei de susu a pune in faciá manifestariloru nóstre alte argumente mai convingetórie, decatu baionetele si cnuturile cazaciloru.“

„Rom.“

Manifestulu comitetulu eliberatoriu albanesu.

Acestu comitetu a adresatu urmatoriulu manifestu catra albanesi:

„Fratiloru Albanesi! Mormentele se deschidu, nóptea intunecósa crépa si se ilumineza si luceferulu diminetiei unui viitoriu frumosu stralucesce pe cerulu Albaniei.

Desteptati-ve! Deschideti-ve ochii!

Or'a vietiei dér' si cea a luptei a batutu. Europ'a a acordatu Turciei unu terminu de mila, fórte scurtu, care trebuie se luá intrebuintiamu catu mai cu minte, catu mai energicu.

Fratiloru! Voi sciti, ca dupa derimarea imperatiei otomane din Europ'a tíer'a vóstra, acuma numai administrativu despartita, va trebui se ajunga sub unu jugu strainu. Nu importa, cine din vecinii vostri ve voru alipí de densii. Toti acésti'a ve sunt dusmani si totu chiaru in interessulu loru vitalu voru cautá apoi se stinga limb'a vóstra, se nimicéscu nationalitatea vóstra si se suga tíer'a vóstra. — Scaparea ve sta in propriiele vóstre mani. — Resculati-ve cá unu singuru omu, aratative demni de gloriosii vostri stramosi, a caroru glorie strabatura resarítulu si apusulu, médianóptea si médiadiu'a, si jertfitu pentru patri'a vóstra macaru o parte din bunurile, ce ati jertfitu in modu atatu de maranimosu si splendidu pentru strainii otomani in totu timpulu de o jumetate miia de ani.

Stindartulu vostru se fia acela alu Albaniei, unic'a vóstra tíenta se fia neaternarea poporulu vostru!

Lupt'a va fi cu atatu mai scurta, cu catu Pórt'a e obosita si o mare parte din Europ'a ve e simpatica. Mai multu decatu o singura mare putere are interessu, cá natiunea albanesa se fia independenta, cá Alban'i'a se formeze unu statu de sine statatoriu. Ca fratii vostri de dincolo de mare, din Itali'a voue atatu de sinceru amicala, se gandescu la voi si ca voru luptá impreuna cu voi, acésta e mai multu decatu siguru, si nici ca mai trebuie amintitu. Sangele Albanesiloru de óri si unde apartiene causei sante a poporulu, pentru care toti copii natiunei voru jertfi avere loru cu entusiasmulu celu mai inflacaratu.

La arme dér'! La arme!

Niciodata momentulu n'a fostu mai favorabilu pentru o lupta victoriósa si niciodata nu ve astépta o reusita mai frumósa, decatu acum'a. Toti albanesii sunt frati, fi ai aceluasiu poporu, adunati-ve dér' in giurulu aceluasiu stendartu si Alban'i'a cea mare, frumósa si libera, ve va cuprinde pe toti cu aceeasi dragoste si ve va inal'tá si ve va face fericiti cu aceeasi libertate.

La arme dér'! La arme!

In 8 Decembre 1878.

Comitetulu eliberatoriu.“

Diverse.

(Invetiamentulu poporalu din cetatea Brasiovulu.) Brasiovulu are 27,766 locuitori, si se afla in teritoriulu lui: 3 scoli de stat, 2 institute private, 14 scoli confessionale, tóte la olalta 19. Copii obligati de scóla dela 6 pena la 12 ani 3450, dela 13 pena la 15 ani 1202 la olalte 4652. Scól'a normala o cercetéza; 1578 copii, 1544 copile, la olalta 3122. Scóle de repetitiune o cercetéza 441 de copii, 63 de copile, la olalta 504. Institutele private suntu cercetate de 43 copii, 20 de copile, la olalta 63, scólele medie, 162 copii, la olalta 162. Sum'a principale a celoru ce cercetéza scól'a 3851. Nu cercetéza nici o scóla: 376 copii, 425 copile, la olalta 801. Dupa religione suntu: 1002 rom.-cat., 21 gr.-cat., 1214 gr.-orient., 269 calvini, 1207 evangeliciluterani, 3 unitari, 135 evrei, cu totii 3851. Dupa limba: 1030 Maghiari, 1575 Germani, 1246 Romani, cu totii 3851. — Dintre acésti'a cercetéza scól'a érn'a si vér'a 3851. Au carti 3851. S'au pedepsitu pentru ca n'au cercetatu scól'a 164, s'an dispensatu 1265, sum'a totala a celoru ce au lipsitu dela scóla face: 1429. Dintre cei, cari au esitu din scóla au potutu ceti si scrie bine

410. Invetiatori calificati sunt 57, necalificati 10; ordinarii 53, adiuncti 14—17. Veniturile anuale ale scóleloru facu in totalu 37,028 fl. si adeca: din didactru 8458 fl. din subventiunea anualaceo dastatulu 9934 fl., din subventiunea orasianésca: 1830 fl., éra restulu din alte venituri. Spesele anuale ale scóleloru: pentru lefle invetiatoriloru ordinari, 25,687 fl. pentru adiuncti 5293 fl., pentru incalditu, curatitu si reparaturi 4403 fl., pentru mediulóce de invetiamentu 691 fl., pentru carti la copii seraci 390 fl. si pentru alte diverse 574 fl., la olalta 37,028 fl.

(Statulu armatei austro-unguresci.) Dupa schematismulu militariu pentru 1879, ce tocmai acuma s'a publicatu, numera armat'a c. r. in sirurile sale 1 marsialu, 23 de generali de artileria (Feldzeugmeister) si generali de cavaleria, 72 locotenenti-maresiali (Feldmarschall-Lieutenants), 136 generali de brigada (General-Majore), 316 coloneli de tóte armele si de tóte bransiele; statulu maioru numera 45 locotenenti-coloneli, 44 maiori si 145 capitani proprii si 45 numai alaturati, in urma 95 locotenenti si 3 sublocotenenti adausi, pedestrima 155 locotenenti-coloneli, 358 maiori, 2344 capitani, 2243 locotenenti, 4987 sublocotenenti (cu oficerii de reserva) si numai 712 cadeti; vñatorii au 288 locoteneati, 619 sublocotenenti si 108 cadeti; cavaleri'a are 42 locotenenti-coloneli, 64 maiori, 374 capitani, 768 locot. 807 sublocotenenti si 78 de cadeti; artileri'a 30 locotenenti-coloneli, 74 maiori, 414 capitani, 573 locotenenti, 955 sublocotenenti si 67 cadeti; corpulu de geniu: 21 locotenenti-coloneli, 31 maiori, 165 capitani, 154 locotenenti, 288 sublocotenenti, si 23 cadeti; pionirii: 53 locotenenti, 84 sublocotenenti, si 9 cadeti; corpulu sanitariu: 1 locotenu-colonelu, 2 maiori, 24 capitani, 25 locotenenti, 57 sublocotenenti, 18 cadeti; corpulu trenulu: 2 locotenenti-coloneli, 6 maiori, 50 de capitani, 64 locotenenti, 114 sublocotenenti, si 22 cadeti; corpulu medicalu mliitariu: 2 medici generali de statu maioru, 20 medici superiori de statu maioru de clas'a I, 23 medici superiori de statu maioru clas'a II, 95 medici de statu maioru 310 medici de regimentu, clas'a II, 310 de regiment clas'a I, 990 medici superiori, 9 asistenti, 380 medici asistenti de reserva. Preotii militari: 1 vicariu apostolicu militariu, 1 directoru consistorialu militariu, 2 secretari consistoriali militari, 18 parochi militari, unu numeru mare de curati militari, caplani militari si de profesori preotiesci, precumu si predicatori evangelicil, 5 rabini militari; in auditoriatu se afla 3 auditori generali, 11 auditori coloneli, 13 l.-coloneli-auditori, 37 auditori maiori etc. Intendenti'a numera unu siefu de sectiune, 1 intendantu generalu, 19 intendantii superiori, 23 intendantii etc.

(Reuniunea sodaliloru romani din Sibiiu) va arangiá in ajunulu dilei de anulu nou o serbare impreunata cu productiune in cantari si declamatiuni, esecutate de chorulu Reuniunei pe lènga concursulu orchestrei capelei militare c. r. a reg. 31 de inf., dupa urmátórea programa: 1. Marsiu nationalu „Destéptate Romane“, esecutatu de music'a militara. 2. „Martisioru si Vioréu'a“, poesia de I. Al. Lapedatu, declamata de sodalulu Danile Dippon. 3. „Hor'a Grivitz'a“, prim'a óra compusa in voci de Karl Frühling, esecutata de chorulu sodaliloru. 4. „Victori'a-Quadrille“ de Pab'a, esecutatu de music'a militara. 5. „Calca Romane plinu de mandria“, marsiu, compusu in voci prim'a óra de Karl Frühling, esecutatu de chorulu sodaliloru. 6. „Nationale Moldovane“, Ouvertura de Flechtenmacher, esecutata de music'a militara. 7. „Nu esti iubitu“, poesia de Alecsandru si Cristopel, cantata solo de maestrulu V. Petrutiu. 8. „Concordi'a-Quadrille“ de Vistu, esecutata de music'a militara. 9. „Quartett“ Duport, compusu in voci prim'a óra de Carl Frühling, esecutatu de chorulu sodaliloru. 10. „Marsiulu lui Mihaiu Vitézulu“, esecutatu de music'a militara. 11. „Stéu'a Romaniei“, poesia de G. Sionu, compusa prim'a óra de Carl Frühling, esecutata de chorulu sodaliloru. 12. „Hor'a et Lugosian'a“ de Vistu, esecutata de music'a militara. 13. „La anulu nou“, reflesiuni de * * cetite de maestrulu V. Petrutiu. — Venitulu curatu e destinatú in favórea „Reuniunei sodaliloru romani din Sibiiu.“ Ofertele maranimóse se voru publicá pe cale diaristica.

(Urmariile legii antisocialistice din Germani'a.) Scimu, ca imperiulu celu mare unificatu, oper'a cancelariulu Bismark, a introdusu indata dupa congressulu dela Berlinu o lege fórte aspra in contr'a socialistiloru democrati, care a produsu fructe manóse in timpu scurtu dupa

promulgara ei. Eata aci o colectiune de fructe bine cuventate ale legii mentionate. In decursulu de doue luni dela 21 Octobru pēna la 21 Decembre 1878 s'au opritu: in Germani'a 144 de reuniuni, 44 diuarie si 157 foi neperiodice. Reuniuni s'au opritu: in Prussi'a 61, in Bavari'a 4, in Sacsoni'a 50, in Württemberg'a 5, in Hess'a 31, in Baden 14, Waimari'a 1, Brunsvicu 2, Got'a 2, Meclenburgu 1, Hamburg 2, in Lip'a 2, in Bremen 1, diuarie: in Prussi'a 17, in Sacsoni'a 15, in Baden 2, in Brunsvicu 3, in Got'a 1, in Meklenburg 1, in Reuss 1, Hamburg 2; Scrieri: Prussi'a 104, Bavari'a 9, Sacsoni'a 17, Brunsvicu 22, Baden 1, Got'a 1, Reuss 2, Hamburg 1.

(Orasiulu Londonu,) dupa cumu spune o foia engleza — are o suprafacia de aprōpe 700 miluri patrate englese. E'lu contine mai multi locuitori nascuti la tiēra, decatu comitiatele Deron si Glonchester la olalta (37 percente din toti locuitorii Londonului nu sunt nascuti chiaru in Londonu). La fiacare patru minute se nasce si la fiacare siese minute mōre unulu. Orasiulu se in multiesce pe fiacare di cu 205 persōne, pe anu cu 75,000. Stradele au lungimea de 7000 miluri englese; in fiacare anu se infintieza din nou 28 miluri englese si 9000 case noue. In portulu dela Londonu se afla in fiacare di cate 1000 de corabii si 9000 de marinari. Pe anu se aresteza cate 73,000 persōne. Straini in Londonu se afla mai multi de 100,000. Londonu are mai multi catolici decatu Rom'a, mai multi evrei decatu Palestin'a, mai multi Irlandesi decatu Belfast, mai multi Scotieni decatu Abdrdeen si mai multi Celti decatu Cardiff.

(Fotografii cu oglind'a.) Unu germanu, cu numele carolu Steinbach, facu in Lim'a, Americ'a meridionala, o inventiune fōrte interesanta. Dupa studii seriōse si dupa mai multe experimēte, ce le-a facutu in timpu de mai multi ani, i-a succesu de a preparā o compositiune chemica, prin care se fiesēza chipulu care s'arata in oglinda si se pōte pune in comerciū cā o fotografia. Cu acēst'a compositiune se unge faci'a oglinzii (adeca a sticlei); si dosulu oglinzii se unge cu oleiu. Oglind'a preparata astfelu se tiene inaintea persōnei care voiesce se se fotogateze; cā printr'unu farmecu evaporēza compositiunea, cu care a fostu unsa oglind'a si chipulu persōnei se intiparesce pe faci'a luminōsa, in colorile sale naturale si cu ochi vioi. Chipulu astfelu ficsatu se baga intr'o baie si se espune o jumătate de ōra la sōre pentru cā se se pōta dā gat'a. Eata metod'a cea mai usiōra si mai simpla de a fotografā ōmenii. Spiritulu umanu mereu fura naturei cate unu secretu si prin aceea si-o supune.

(Unu hotelieru pacalitu.) In unu otelu din Vien'a sosise unu calatoriu germanu, carele luase in chiria o odaitia. De atunci trecura vr'o trei septemani, fora cā strainulu se fia esitu din odai'a lui, cu tōte, ca nu erā bolnavu. Acēst'a ingrijise multu pe otelierulu asiā, incatu s'a decisu se intre in odaiea calatoriului si se'lu intrebe, care e caus'a, ca de atat'a timpu nu'si parasesce odaiea, nici macaru pentru a esī puçinu la preambulare. — Germanulu facu o faci'a misterioasa si ceru otelierului parol'a de onōre, ca nu va impartasi la altii secretulu, ce i-lu va incredintiā. Otelierulu dadu cuventulu. Strainulu scōte atunci din buzunariu o bancnota de 100 florini si declara, ca se ocupa cu falsificarea de bani de harthia. Eata, dise elu, acēst'a bancnota e facuta de mine si cu tōte aceste chiaru casieri'a statului ti-a schimba'o, fora se o recunōsca, ca e falsa. Otelierulu, curiosu fiindu, luā bancnot'a si se duse la casieri'a statului. Mare i-a fostu surprinderea, candu la intrebarea lui intr'adinsa i se respunse, ca bancnot'a cea de 100 florini e de totu adeverata si nefalsificata. La reintōrcere otelierulu povestise strainului, ca a schimbatu bancnot'a fora nici o greutate, ba ca la casieri'a statului i se afirma chiaru, ca acei florini sunt adeverati. — Otelierulu nu gasi destule cuvinte spre a-si descrie mirarea si luā pe voiajorulu seu dreptu unu mare artista. „Vedi dēr, dise strainulu, ca nu te-am insielatu si ca art'a mea este astfelu, cumu ti-am spus'o. Dēca vrei, fa cu mine tovarosia si vei vedē, ce castigu enormu vei avē. Numai catu in locu de a perde multu timpu cu falsificarea unei bancnote de 100 florini, mai bine ar' fi se facemu un'a sēu mai multe de cate 1000 florini.“ Otelierulu se invol imediatu si se grabi a-si imprumutā dela unu banchieru o bancnota de 1000 florini, spre a o dā strainului seu cā modelu, dupa care se faca altele false. Otelierulu predā bancnot'a cea de 1000 florini musterului seu, carele ii fagadui, ca pēna a don'a di va gati cateva false. Otelierulu plinu de bucuria se retrage din odai'a pasagierului si-si incarca capulu cu o multime de planuri si paraplanuri despre bogati'a cea mare, ce va face prin ajutoriulu si in tovarasia cu strainulu seu. Pasagierulu seu inse se incuā in odai'a s'a pēna nōptea, candu folosindu-se de intunereculu ce erā prin coridorile

otelului, fugise de acolo. A dou'a di otelierulu voidu a visitā pe pasagierulu seu, dela care sperā a primī deja vr'o cateva bancnote de 1000 florini, nu erā puçinu inspaimentatu, ca gasi odai'a desiarta, er' iubitulu seu tovarasiu sburatu. Bietulu otelieru, intielegēdu, ca pasagierulu i-a datu intr'adinsu o bancnota adeverata de 100 fl. sub cuventu ca e falsa, spre al'u trage pe sfōra, otelierulu a datu politiei imediatu de scire despre insielatori'a intemplata. Polit'a urmaresce pe acelu pasagieru sub inculparea de escrocu, er' pe bietulu otelieru l'a datu judecatii sub inculparea, ca voiea a falsificā bani. — Care ar' trebui se fia rezultatulu acestui processu? „Curier. Bal.“

(Din Americ'a) Diuariulu „Journal de Genève“ din statele unite Americane ne spune, ca acuma sunt la ordinea dilei in cercurile cele mari industriale si comerciale nordu-americe doue intreprinderi fōrte interesante. Cea d'antaja este taierea istmului de Panam'a. Acēst'a cestiune s'a discutatu in New-Jork decatra Ingineri si s'a facutu si unu preliminaru de 500 de miliōne de franci pentru esecutarea lucrariloru necesarie. A dōua intreprindere este facerea unei espositiuni universale pentru anulu 1889 la New-Jork si camer'a comerciale de acolo a instituitu unu comitetu, care se studieze acestu proiectu.

Bibliografia.

(Istori'a Romaniloru sub Michaiu Voda Vitēzulu) urmata de scrieri diverse de Nicolae Balcescu, publicata dupa decisiunea societatii Academice Romane si insogite cu-o precauventare si note de A. J. Odobescu. Bucuresci, Tipografi'a Societatii Academice 1878. Pretiulu unui esemplariu 4 lei noui.

(Apologie.) Discussiuni filologice si istorice maghiare privitōrie la Romani, invederite si rectificate de Dr. Gregoriu Silasi, prof. de limba si literat. romana la r. universitate din Clusiu Cartea prima: Paulu Hunfalvy despre Cronic'a lui Georg. Gabr. Sincai. Pretiulu 30 cr. v. a. Editiunea „Amiculu Familiei“ Clusiu Imprimeri'a lui Ioane Stein 1879.

(Istori'a Ungariei pentru scōlele poporali.) Aprobata de commissiunea scolastica Archidiecezana. Pretiulu unui esemplariu legatu 20 cr. v. a. Blasiu 1878. Tipografi'a seminariului gr. c.

(Motii si Curcanii) — sēu rescōla de sub Horia 1784 si luarea Rahovei de catra ostirile romanesci in Novembre 1877. — Doue conferintie tenute la Atheneulu din Bucuresci. Librari-Editori Socecu & Comp. 1878. Pretiulu 2 lei noui.

(Chemi'a anorganica) lucrata pe bas'a teoriiloru mai nōue si intocmita pentru scōlele medie de Julianu Filipesculu professoru la scōlele centrale rom. gr. ort. din Brasiovu. Editiunea prima cu figuri in tectu. Pretulu 1 fl. 20 cr. Brasiovu 1879 Editur'a librariiei H. Zeidner.

(Metodulu computului in scōl'a poporala) manualu pentru invetiatori si preparandi de V. Gr. Borgovanu, professoru preparandialu. Pretiulu 35 cr-Gherl'a. Tipografi'a diecesana 1878.

(Religiunea crestina) cuprindēdu invetiaturi despre credinti'a si faptele bune crestinesci pentru scōlele elementare de ambe secse de Joanu Popea professoru gr. or. Pretiulu 20 cr. Brasiovu. 1878.

(Crestinulu greco-catolicu deprinsu in legea s'a) manualu catecheticu si istoricu pentru luminatori poporului cu privire speciala la istori'a desbinarii grecesci, prelucratu dupa auctori aprobatu de Dr. Augustinu Lauranu, Camerariu Papalu on. Professoru si Catechetu la r. institutu Preparandialu diecesanu gr. cat. de Oradea-Mare. Pretiulu unui esemplariu brosiuratu 1 fl. 20 cr. La diece esemplarie unulu gratis.

(Doctrina fericirei,) ilustrata prin sentintiele filosofice, culese din scrierile celor mai celebri filosofi antici si moderni, c'unu adausu. Colectiuni de 600 sentintie filosofice de Mihailu Velceanu, editorulu lui Numa Pompiliu s. a. Pretiulu 60 cr. Sibiu, tipografi'a eredei de Closius.

(Cuventari funebrele si Iertatiuni,) din auctori renumiti si din scriptele repausatului Georgiu Molnaru, fostu parochu-protopopu in Turtiu, prelucrate de Titu Budu, conc. episc. etc. Tomu I. Pr. 1 fl. 50 cr. Gherl'a, tipogr. diecesana 1878.

(Vederi asupra Romaniei) de Gr. Malinescu. Prima fascicula: Renascerea 1878. Iassi, tipografi'a Th. Balassanu.

(Caderea Plevneisēu liberarea Crestinatati.) Poema in VI cantari: Editiunea a don'a cu traducere franceza de G. Al. Zamphirolu. Cantulu I si II cu cate 1 leu. 1878, Bucuresci, librari'a fratii Ionitii si Comp.

(La Plevn'a!) Drama in 1 acta (in versuri). Steu'a Romaniei. — Crucea Rosia de G. Sionu, membru societatii academice romane. Pretiu 2 lei. 1878. Bucuresci, tipogr. Socecu, Sander & Teclu.

(Dorobantiulu,) poesia de George Ivascu, dedicatiune M. S. Carolu I si armatei sale. Pretiu 1 francu. Iassi, 1878, tipografi'a Th. Balassanu.

(Studii constitutionale) de G. G. Meitani. Pretiulu unui esemplariu 10 lei. Bucuresci, Nou'a tipografia a laboratoriloru romani, 1878.

(„Soll“ si „Haben“, Cestiunea Ovreiloru iu Romani'a) studiu socialu de Ioan Slavici. Unu leu cincideci bani. Bucuresci 1878.

(A moru si dincolo de mormentu) novela de Ponson du Terrail traducere de N. f. Negrutiu. Sibiu 1878.

(Colecta de Recepte) pentru aconomi industria si comercianti de Grigor F. Niculescu. Pretiulu 50 cr. Sibiu 1878.

(Calendariulu sateanului Romanu) pe anulu ordinariu 1879 urmatu de cartea I din „biblioteca sateanului romanu.“ Redactoru-Editoru N. F. Negrutiu. Sibiu 1879.

(Calendariulu Resboiului) pe anulu 1879 cu multe ilustratiuni. Bucuresci, tipografi'a Thiel & Weiss, Palatulu „Daci'a“.

ANUNCIU.

Se cere un'a mosiia asediata in comitatulu Clusiuului, mai spre munte, cuprindēdu cam urmatōrele realitati:

500 jugere aratoriu, 300 jugere fēnatiu si vre-o 200 jugere padure. Ar' fi de preferitu se aiba si cladiri bune, anume casa, grajdu si siura incapatōre.

Doritorii de a vinde au a se adressā la cas'a de comissionu „VANDERER“, Pest'a, Landstrasse Nr. 53, unde voru capeta lamurirea cuviinciōsa.

Nro. 3072/pres. 1878.

Concursu.

Postulu de notariu cercuale din Tohanulu vechiu, in carele suntu confederate comunele Tohanulu vechin, Tohanulu nou si Olbacu, a devēnitu vacantu. Spre ocuparea acestui postu, pentru care e sistemisatu unu salariu anuale de 400 fl. si cuartiru gratis in comun'a Tohanulu vechiu, se escrie prin acēst'a concursu pēna la 31. Ianuariu 1879.

Doritorii de a ocupā acestu postu isi voru tramite in terminulu aratatu subscrisului oficiu cererile loru instruite in intielesulu §§-loru 74 si 75 art. de lege XVIII 1871.

Intre concurenti se voru preferi acei'a cari voru documentā, ca cunoscū bine tōte trei limbele patriei.

Cererile sosite mai tardiu, nu se voru potē luā in considerare.

Branu, in 27 Decembre 1878.

Pretur'a Branului.

Pretiurile piatiei

din 29 Decembre st. v. 1878.

	Hectolitru. fl. cr.	Hectolitru. fl. cr.
Granu	fruntea . . . 6.40	Mazerea 5.10
	midulocu . . . 5.80	Lintea 10.50
Mestecatu	de diosu . . . 5.—	Fasolea 4.—
 4.50	Cartofi 1.80
Secara	fromōsa . . . 4.10	Sementia de inn . . 11.70
	de midulocu 3.80	„ de cānepa . . . 5.50
Ordiulu	frumosu . . . 4.20	1 Chilo. fl. cr.
	de midulocu 3.80	Carne de vita . . . —.40
Ovesulu	frumosu . . . 2.20	„ de rimatoriu . . . —.44
	de midulocu 2.10	„ de berbece . . . —.24
Porumbulu 3.80	100 Chile. fl. cr.	
Meiu 5.30	Seu de vita prospetu . 32.—	
Hrisca —.—	„ „ „ topitu . . . 48.—	

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 29 Decembre st. v. 1878.

5 ^o / _o Rent'a charthia (Metalliques) . . . 62.10	Oblig. rurali ungare . . 79.25
5 ^o / _o Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). 63.30	„ „ Banat-Timis. 75.50
Losurile din 1860 . 116.75	„ „ transilvane. 73.75
Actiunile bancei nation. 789.—	„ „ croato-slav. 84.40
„ instit. de creditu 225.—	Argintulu in marfuri . 100.—
Londr'a, 3 luni. . . 116.65	Galbini imperatēsi . . 5.51
	Napoleond'ori . . . 9.33
	Marci 100 imp. germ. . 57.55

Cu numerulu acest'a se inchiaia si semestrulu alu II-lea. Rogamu a grabi cu reinoirea prenumeratiunei.

La numerulu acest'a se alatura unu Avisu de abonamentu la „Predicatoriulu“ si „Cartile sateanului romanu“, „Amiculu Familiei“ si la „Higien'a si Scōl'a“.

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu
Tipografi'a: Ioane Gōtt si fiu Henriou.